

ЧУДОМИР В ЗАЩИТА НА МЛАДЕЖТА

chitanka.info

Нека ние старите да не сме тъй строги в преценките си за съвременната младеж. Нека не гледаме на тях през черните очила на песимизма, а да се поровим в далечното минало и си припомним нашето детство. Преди повече от 60 години и аз бях палав, обичах игрите, лудориите и често правехме пакости из чуждите градини. Тогава нямах червена връзка на шията, ни чанта, а парче червен пояс и торбичка с плоча за писане, буквар и един комат сух хляб в нея. До училищна възраст за нас нямаше никакви грижи, та оставени сами в къщи, по цял ден се търкаляхме из уличните прахоляци или се къпехме в реката, докато посинеем от студ. И никакви книжки за четене не се намираха освен „букварите“, та се задоволявахме със страшните приказки на нашите баби за караконджоли, таласъми, змейове и самодиви, които ни караха да се стряскаме и насън от страх.

Сега едно десетгодишно дете знае десет пъти повече от нас, когато сме били на тази възраст. Само през миналата година в страната ни са отпечатани 319 детско-юношески книги с общ тираж 7 милиона. В детската читалня при читалище „Искра“ в Казанлък освен богатата библиотека има десетина списания и вестничета за тях. Какво огромно богатство и каква голяма възможност на малките да се учат и опознават света и хората!

Като завърших четирите класа в село, дойдох и постъпих в педагогическото училище в града, в което се учеха само 300 души. Сега в средните училища на същия следват 2324 ученици, а общо учащите са към 10 000, които работят при стократно по-добри условия. Из тази огромна ученическа маса естествено е да има и такива с лоши прояви, за които най-често не училището е виновно, но мнозина от нас старите само тях виждат и тях сочат. Те не надникват напр. в читалищната библиотека да видят всекидневните опашки от младежи, чакащи да получат книги за прочит. Не надникват в читалните, където други упорито работят върху доклади на най-различни теми. Не се отбиват в музикалната и балетна школа, в курсовете по чужди езици да се уверят, че се посещават предимно от учащи. Не отиват по стадиони и спортни игрища, не излизат най-после и по полето да видят как същите копаят, сеят, плевят и поливат борчета, как помагат в кооперативните стопанства през време на жътва, при обирание плодовете; как събират цветя и билки, които с влакове се изнасят в чужбина и увеличават националния ни доход. Забравиха и за

младежките бригади от Хаинбоаз, „Копринка“, Перник-Волуяк и много още крупни държавни обекти.

До неотдавна чужденците от Запад не знаеха где точно се намира България и често питаха столицата ѝ не е ли Букурещ. Кой им отвори очите да я търсят по картата и да ѝ се възхищават? Кой им откри малката слънчева страна на розите и родината на Орфей? Не бяха ли детският хор „Бодра смяна“ на Бончо Бочев, младежите от ансамбъла за песни и танци на Филип Кутев, хоровата капела „Светослав Обретенов“ и др.? Не бяха ли младежите Николай Гяуров, Димитър Узунов, Емил Камиларов, Никола Николов и много още като тях, които прославиха родината ни?

Не, не бива ние старите да бъдем толкова черногледни и тъй безогледно строги в преценките си за сегашната ни младеж, а като помагаме за отстраняването на някои отрицателни качества, да насърчаваме положителните и да им се радваме. Те са ръководени от грижлива и любеща ръка и техният път е правилен.

(Из ръкописите на писателя.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.